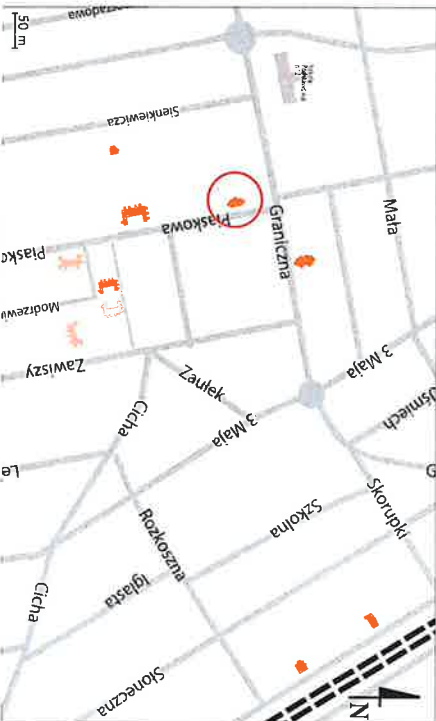

Lp. 24/a		3. Miejscowość
WEZ		
KARTA ADRESOWA ZABYTKU		
1. Nazwa		Józefów
Dom mieszkalny wielorodzinny		
2. Czas powstania		Józefów
przed 1939		
7. Fotografia z opisem wskazującym na orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym		
Widok od strony północno-wschodniej z ulicy Piaskowej, Fot. 2025 		4. Adres
Widok od strony południowo-zachodniej, z sąsiedniej posesji, Fot. 2025 		
		Piaskowa 2A 05-420 Józefów obr. 24 działka 60/1
5. Przynależność administracyjna		
województwo mazowieckie powiat otwocki gmina Józefów		
6. Formy ochrony		
Widok od strony wschodniej z ulicy Piaskowej, Fot. 2025		
		

Lp. 24/b	
8. Historia, opis i wartości Okolice obecnych ulic Piaskowej, Zawiszy, Sienkiewicza w dzisiejszym Michalinie (Józefów) stanowiły do lat 20. XX wieku tereny rolnicze wsi Emilianów oraz dawne serwituły. Uruchomienie kolejki wąskotorowej w 1914 r., planowany dalszy rozwój letnisk spowodował możliwość odrolnienia ziemi i jej sprzedaży, często poprzez pośredników. Zaczęto budowę kolejnych willi, które funkcjonowały w sąsiedztwie rolniczych gospodarstw. Dom na terenie dawnej osady tabelowej nr 3 należał do Ruchi Mińskiej i jej męża, został wybudowany w latach 30. XX wieku, zapewne na wynajem osobom prowadzącym pensjonaty. Po wojnie, jako tzw. „nieruchomość opuszczona”, został zasiedlony mieszkańcami kwaterekowymi. Budynek drewniany piętrowy z nieużytkowym poddaszem, na otynkowanej podmurówce, przykryty dachem dwuspadowym z piętrowymi, wrotnie zabudowanymi werandami od podwórza i przy ścianie szczytowej z prawego boku. Z lewej strony korpusu weranda zabudowana parterowa z nadwieszoną pozostałością wtórnej otwartej. Elewacje ścian dłuższych tylna 4-osiowa, od ulicy 5-osiowa na obu kondygnacjach, ściany szczytowe 1- i 2-osiowe, oszalowane profilowanymi deskami naprzemiennie poziomo i pionowo ze skromnymi elementami snycerskimi – listwy, wycięte we wzór zakończenia desek, obramienia okien – wyróżnione kolorystycznie. Stolarka okienna w dużej części oryginalna. Historycznie budynek stanowi ostatni w okolicy piętrowy budynek pensjonatowy, ślad po niegdyśniejszym letnisku na granicy Emilianowa, Michalina i Falenicy Skarb – osad skupionych od 1924 r. w Gminie Letnisko-Falenica. Prosta surowa bryła pokazuje kolejny, schyłkowy etap w architekturze letniskowej – rezygnację projektantów z nadmiaru dekoracji, co mogło mieć wiele przyczyn, także pozastetycznych. Materiał i technologia warte są badań naukowych. Trwałość obiektu – bardzo duża liczba drewnianych domów w sąsiedztwie od dawna nie istnieje – może świadczyć o jakości użytego materiału. Być może jednak nie budowano byle jak i z gorszej jakości drewna, jak się powszechnie uważa.	9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji Budynek zamieszkały, w stanie dobrym.
10. Wykonanie karty (autor, data i podpis) Idia Głazewska-Dańko 4 czerwca 2025 	11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)* *dotyczy zabytków niematerialnych, do rejestru zabytków i mieszczących się do wojewódzkiej ewidencji zabytków

Źródła: Archiwum Państwowe w Warszawie O. Olwock, AGLF j. 11, 250; Archiwum Urzędu m.st. W-wy, 38/1027